

Виконай практичні завдання

1. Заповни таблицю, розкривши у правій колонці роль фрагмента новели у творенні психологічного портрета головного героя Івана Дідуха.

Фрагмент новели	Роль у творенні психологічного портрета головного героя
То як тягнули снопи з поля або гній у поле, то однако і на коні, і на Івані жили виступали, однако їм обом під гору посторонки моцувалися, як струнви, і однако з гори волочилися по землі. Догори ліз кінь як по леду, а Івана як коли би хто буком по чолі тріснув, така велика жила напухала йому на чолі. Згори кінь виглядав, як би Іван його повісив на нашільнику за якусь велику провину, а ліва рука Івана обвивалася сітею синіх жил, як ланцюгом із синьої сталі.	
Але хоч той горб його переломив, то політки давав добрі. Іван бив палі, бив кілля, виносив на нього тверді кицьки трави і обкладав свою частку довкола, аби осінні і весняні дощі не сполювали гною і не заносили його в яруги. Вік свій збув на тім горбі.	
Не договорював і не пив до нікого, лиш тупо глядів на-вперед себе і хитав головою, як би молитву говорив і на кожне її слово головою потакував.	
То як часом якась долішня хвиля викарбутить великий камінь із води і покладе його на беріг, то той камінь стоїть на березі тяжкий і бездушний. Сонце лупає з нього черепочки давнього намулу і малює по нім маленькі фосфоричні звізди. Блимає той камінь, мертвими блисками, відбитими від сходу і заходу сонця, і кам'яними очима своїми глядить на живу воду і сумує, що не гнітить його тягар води, як гнітив від віків. Глядить із берега на воду, як на утрачене щастя. Отак Іван дивився на людей, як той камінь на воду.	
Заскреготав зубами, як жорнами, погрозив жінці кулаком, як довбнею, і бився в груди. — Озмій та вгатій ми сокиру отут у печінки, та, може, той жовч пукне, бо не вітримаю! Люди, такий туск, такий туск, що не памнєтаю, що си зомнов робить!	
я собі на своїм горбі хресток камінний поклав.	

Гірко-м віз і гірко-м го наверх вісаджував, але-м поклав. Такий тежкий, що горб го не скине, мусить го на собі тримати так, як мене тримав. Хотів-єм кілька пам'яток по собі лишити.	
Так баную за тим горбом, як дитина за цицков. Я на нім вік свій спендив і окалічів-єм. Коби-м міг, та й би-м го в пазуху сховав, та й взев з собою у світ. Банно ми за найменшов крішков у селі, за найменшов дитинов, але за тим горбом таки ніколи не перебаную.	
В шум, гамір, і зойки, і в жалісну веселість скрипки вривався спів Івана і старого Михайла. Той спів, що його не раз чути на весіллях, як старі хлопи доберуть охоти і заведуть стародавніх співанок. Слова співу йдуть через старе горло з перешкодами, як коли би не лиш на руках у них, але і в горлі мозилі понаростали. Ідуть слова тих співанок, як жовте осіннє листя, що ним вітер гонить по замерлій землі, а воно раз на раз зупиняється на кожному ярочку і дрожить подертими берегами, як перед смертю.	
Як уходили назад до хати, то ціла хата заридала. Як би хмара плачу, що нависла над селом, прірвалася, як би горе людське дунайську загату розірвало — такий був плач. Жінки заломили руки і так сплетені держали над старою Іванихою, аби щось ізгори не впало і її на місці не роздавило. А Михайло ймив Івана за барки, і шалено термосив ним, і верещав як стеклий.	
Люди задеревіли, а Іван термосив жінкою, як би не мав уже гадки пустити її живу з рук. Вбігли сини і силоміць винесли обоїх із хати.	

1. Виконай завдання за опрацьованим матеріалом про В. Стефаника

1. В. Стефаник – представник літ. угруповання ...

2. Василь Стефаник найчастіше писав у жанрі ...

А) соціально-психологічного роману;

Б) оповідання;

В) послання;

Г) психологічної новели.

3. «Страшно сильно пишете Ви. Так, якби витесували потужною рукою пам'ятник свого народу...», - пише про В. Стефаника...

4. У творі «Камінний хрест» Василь Стефаник описує події

А) у 20-х роках ХІХ ст.;

Б) у роки Другої світової війни;

В) після Першої світової війни;

Г) наприкінці ХІХ - початку ХХ ст.

5. Тема новели «Камінний хрест» В. Стефаника.
6. Літературний напрям, у якому написано «Камінний хрест».
7. Який факт за основу твору взяв автор?
8. Як і чому Івана Дідуха називали в селі ?
9. Іван запросив газдів до своєї хати, щоб ...
10. Деякі селяни радили Іванові Дідухові не дуже жалкувати за цим краєм, бо...
- А) заможні газди не сумують; Б) там буде краще;
- В) ця земля не годна стільки людей прогодувати; Г) заможним повернеться з Канади.
11. Іван Дідух поклав собі на своєму горбі камінний хрест, щоб...
12. Перед від'їздом Іван звернувся до громади з проханням, щоб...
13. Символом розпачу героя від прощання з рідним краєм у новелі є...
14. Кульмінацією новели є:
- А пісня про загублені молоді літа Б звернення Івана до дружини
- В розповідь про молодість Івана Г Розповідь односельцям про хрест
- Д танець Івана з дружиною
15. Кому належать слова: „За цим краєм не варт собі туск до серця брати! Ця земля не годна кілько народу здержати й кількі біди вітримати”?
16. Коли покидали село, Іван Дідух показував старій хрест зі словами:
- А) - Там є вибито і твоє намено...є і моє, і твоє...; Б) - На новому місці заживемо краще...;
- В) - Не хвилюйся, повернемося на цю землю...; Г) - Не журися, хоч дітям буде щастя...
17. Розкрийте символіку образу камінного хреста.
18. Установіть відповідність:
ХУДОЖНІЙ ЗАСІБ	ПРИКЛАД
1. Метонімія	А. Як би хмара плачу, що нависла над селом, прірвалася, як би
2. Персоніфікація	горе людське дунайську загату розірвало - такий був плач.
3. Порівняння	Б. Спросив Іван ціле село.
4. Гіпербола	В. Одна сльоза покотилася по лиці, як перла по скалі
5. Фразеологізм	Г. «Ви знаєте, що я на своїм горбі хресток камінний поклав
	Д. Блимає той камінь мертвим блисками... і кам'яними